

Psalm 29



Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ὡδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τῷ δαυιδ

2 ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ ηὔφρανας τοὺς ἔχθρούς μου ἐπ' ἐμέ

3 κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ ίάσω με

4 κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχήν μου ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον

5 ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ

6 ὅτι ὅργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ τὸ ἐσπέρας αὖλισθίσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις

7 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα

8 κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος

9 πρὸς σέ κύριε κεκράξομαι καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι

10 τίς ὥφέλεια ἐν τῷ αἷματί μου ἐν τῷ καταβῆναι με εἰς διαφθοράν μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου

11 ἡκουσεν κύριος καὶ ἡλέησέν με κύριος ἐγενήθη βοηθός μου

12 ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χορὸν ἐμοί διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέξωσάς με εὐφροσύνην

13 ὅπως ἐν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῷ κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι